

Titel: Fjerde Afsnit.

Citation: "Fjerde Afsnit.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e9069/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Søvrigt komme de i andet Affsnits Kap. V
gjerne Regler om Meddelelse til Andenelse.

Fjerde Affnit.

Om Behandlingen af og Retsmidlerne i de Sager, der i første Instants paa- kjendes af Underretterne.

§ 342.

De i andet Affsnits første Kapitel om-
handlede skriftlige Sagsfremstillinger og øvrige
skriftlige Meddelelser mellem Parterne bort-
falde, naar Sagen behandles ved Underretten.

§ 343.

Sagsogeren begynder Sagen med at til-
stille Underdommeren sin Klage.

I Reglen skal han selv besørge Klagen
skriftlig affattet; dog kan han, naar Sagens
Gjenstand er under den i § 354 bestemte
Bærdi, begjære af Underdommeren, at denne
skal være ham behjælpelig hermed. Klage-
skriftet skal, foruden Parternes Navne og Vo-
pæne eller Opholdssteder, indeholde en kort
fremstilling af de Grunde, hvorpaa Sags-
maalet støttes samt en nøjagtig Angivelse af
den Paastand, der agtes nedlagt.

Dommeren forlyner Klageskriftet med en
Paaetegnning, hvorefter Sagen berammes til
Beretagelse i et angivet Retssmøde. Det bli-
ver herved at iagttage, at Klageskriftet kan
forlyndes for Sagsogte med et Bærfel af
mindst en Uge. Dog har Dommeren i paa-
trængende Tilfælde Nødvædighed til at afforte
Bærfelet endog til 24 Timer; men i saa Fald
maa Klagen indeholde Oplysning om den
paaberaabte Grund.

Dokumenter, som Sagsogeren vil benytte,
bør i Reglen nævnes i Klageskriftet; ligeledes
bør Sagsogte udtrykkeligt opfordres til at
fremkomme med de Dokumenter, han vil be-
nytte til sit Forvar i det første Retssmøde.

§ 344.

Klageskriftet tilbageleveres Sagsogeren, som
har at sørge for dets betimelige Fortvædelse for
Modparten. Gjenpart af Klageskriftet med den

samme givne Berammelsespaategning overleveres i Forbindelse hermed til Sidstnævnte.

§ 345.

Til den berammede Tid møde Parterne. Dommeren har da, forinden Proceduren begynder, at vælge forlig mellem dem, medmindre Sagen henføres til dem, i hvilke den ved Lov 10de Maj 1854 § 65 ff. anordnede forligsmægling for Rågleren i Tvendsager har fundet Sted. Kommer forlig istand, tilføres det Retebogen.

§ 346.

Kommer forlig ikke istand, eller skal ingen forligsmægling foregaa, skide Parterne til mundtlig at udvise deres Sag for Dommeren uden videre Forberedelse ved Skrift. Sagsøgeren fremlægger det behørigt forkyndte Klageskrift og fremsætter Sagen fra sin Side, hvorpaa Sagsøgte har at erklære sig.

Under Sagens Forhandling i Retssmedet bør Dommeren ikke blot søge at fremkalde tydelige og sandfærdige Forklaringer fra Parternes Side om Sagens Sammenhæng, men han har ogsaa, forsaavidt Parterne ikke mede ved Sagsøgte, at vejlede dem med Hensyn til, hvilke Handlinger eller Bevier de rettest bør foretage eller stemisaffe.

De fra begge Sider fremsatte Paastande protokolles fuldstændigt, medmindre de i jærfikt skriftlig Fremstilling fremlægges til Protokollen. Forsaavidt Saadant efter Omstændighederne maatte ansøes fornødent, kan Dommeren foranledige Afkastelsen af saadanne skriftlige Fremstillinger af Paastandene og der- til tilføje Udsættelse.

Naar Sagens Gjenstand er over den i § 354 bestemte Bærdi, skulle endvidere Parternes Erklæring over Sagens Sammenhæng, Vidnerens Forklaringer m. v. protokolles, dog ikke ordret, men efter deres væsentlige Indhold. Det Tilførte oplæses og ved- kjendes.

§ 347.

Dommeren kan bestemme, om Formalitetsindsigelser skulle forhandles og paakjendes skrift eller i Forbindelse med Realiteten.

Parterne maa derfor altid være beredte paa at forhandle Realiteten i det første Retssmøde.

§ 348.

Paastaaende kunne forandres, indtil den i § 346 omhandlede Protokolation eller Fremstilling til Protokollen af dem er færdig, men efter den Tid, forsaavidt Forandringen gaar ud paa Andet end en Forsalden eller Indskrænkning, kan med Rettens Tilladelse.

Hinder Retten, at det ikke kan forlanges af Sagfogte, at han strax skal svare paa de forandrede Paastaaende, udsættes Sagen.

Sagfogte kan fremsætte Modfordringer efter de almindelige Regler (§ 101).

§ 349.

Dokumenter maa, hvad enten de paabe- raabes i Klagekriftet eller ikke, fremlægges i Retssmødet; dog kan Retten, forsaavidt det findes, at der ikke har været tilstrækkelig Tid for den Sagfogte til at fremskaffe et Dokument, eller at det fra den Sagfogtes Side fremkomme giver Sagfogteren Anledning til at fremkomme med yderligere Dokumenter, udsætte Sagen herefter.

Til at gjøre sig bekendt med de fremlagte Dokumenter hør der i Reglen gives Medpar- ten den fornødne Tid i selve Retssmødet.

Hinder Retten, at dette Sidste efter Om- stændighederne og navnlig Dokumentets Be- staaenhed ikke vil være tilstrækkeligt, kan Sa- gen udsættes. Den, med hvem Dokumentet fremlægges, maa dersom det ikke med Pro- ducentens Samtykke kan udlaanes ham, for- synes med en Gjenpart af samme og gives Adgang til paa Retsskrivertorret at under- søge Dokumentet.

§ 350.

Sagens mundtlige Forhandling skal saavidt muligt føges tilendebragt i eet Retssmøde eller dog i Reglen foregaa uafbrudt om end i flere Retssmøder.

Er Sagen moden til Paafærdelse, uden at videre Bevisførelse foregaa, affiges Dom- men. I modfat Tilfælde bestemmes det ved Kjendelse, hvilke Omstændigheder der trænge til at bevises, hvorefter Parterne kunne fores- slaa deres Beviser, der føres under Slut- ningeforhandlingen (§§ 179—195). Retten anordner de fornødne Udskiftelser.

Efter Slutningsforhandlingen, under hvilken Beviserne fremsføres og Sagen iøvrigt udvikles og forklares, affiges Dom snarest muligt (§ 274).

§ 351.

For Underretter ere Vidner, der bo eller opholde sig udenfor Underretskredsen, ikke pligtige at møde, naar de vilde komme til at rejse mere end 9 Mile paa Jernbane eller 3 Mile paa anden Maade — eller en tilhørende Væstengde delvis paa Jernbane og paa anden Maade — for at naa hen til Retten. Naar et Vidne, der kører udenfor Retsskredsen, skal tilhørgelægge en længere Vej end 3 Mile paa Jernbane eller 1 Mil paa anden Maade, kan det fordrø Rejsenydgiften godtgjort (§202). Dog staar det i saa Fald vedkommende Part frit for, dersom han foretrakker dette, at lade Vidnet afhøre for Underdommeren i den Retsskreds, hvor det hører hjemme.

Det i § 206 for Vidner bestemte Bærfel kan af Dommeren affortes, naar Omstændighederne tale derfor, endog til 24 Timer.

§ 352.

I Tilfælde af Udeblivelse forholdes efter de ovenfor i §§ 285 til 292 indeholdte Grundsatninger, dog med de Bømpelser, som følge af, at ingen Forpligtelse til at fremkomme med Sagsfremstillinger finder Sted ved Underretten, hvorfor de til Undladelse heraf knyttede særlige Udeblivesvirkninger ikke komme til Anvendelse.

§ 353.

Hver de i de foregaaende Paragrafer givne Bestemmelser ikke indeholde afsigende Forrifter, blive de i andet Afsnit om Sagens Behandling for Landretterne givne Regler at følge med de Indskrænkninger, som stude af Forholdets Natur.

§ 354.

Naar Sagen, uden Henlyk til de ikke ved Klageskriftets Indgivelse forfaldne Rentor, Procesomkostninger eller Rettergangsboer, har en Værdi af over 40 Kr., kan den paaanføres til den Landsret, i hvis Kreds Underretten ligger.

Et Sagen ikke af den angivne Bærdi, haves i Reglen intet Retsmiddel imod Underrettens Handlinger. Dog kan Landsrettens Formand, efter et fra vedkommende Part indgivet skriftligt Andragende, hvormed de fornødne Oplysninger maa følge, tillade, at Sagen antages til Paafjendelse, naar den skønnes at have en almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for Vedkommende. Herom meddeles der Medparten Underretning.

Naar en fra Underretten indanfot Sag er paafjendt af Landsretten, kan den i Reglen ikke yderligere paaankes. Dog kan Højesterets Formand i Forbindelse med 2 af ham tiltagne Medlemmer af Retten undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for Højesteret, naar den skønnes at have almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for Vedkommende. Andragende herom fremsættes og behandles paa den i § 304 angivne Maade.

§ 355.

Med Hensyn til Tiden for Paaankens Forfættelse gjælde de i §§ 302—304 givne Regler. Den i sidstnævnte Paragraf omhandlede Bestemmelse om Paaankens Tilskedeligbed afgives, især i Overensstemmelse med Paragrafens Regler, af Landsrettens Formand i Forbindelse med 2 andre af Rettens Medlemmer og er ikke Gjenstand for Paaanke.

Den i § 305 Vitr. b angivne Regel finder ogsaa Anvendelse paa Underretssager.

§ 356.

Paaanken iværksettes ved, at den Ankende inden den foreskrevne Frist til Landsretten indleverer og, efter at have faaet det tilbageleveret med paategnet Bevammelse af Dagen til Sagens Foretagelse, for Medparten lader forkynde et Klageskrift, der maa indeholde en Angivelse af Ankens Gjenstand og Hensigt og være bilagt med Udskrift af Underrettens Dom og det sammes Retsbog Udserte, samt især i Overensstemmelse med de i § 159 givne Regler.

Med Hensyn til Varselet til Medparten og dennes Forpligtelse til at meddele Sag

jøgeren Tilsværskrift komme tilsvarende Bestemmelser til de i §§ 161—162 indholdte til Anvendelse.

§ 357.

For Sagens Behandling ved Landretten gjælde ligeleds, med de af Bestemmelserne i §§ 358 og 359 flydende Regler, de i 2det Afsnit om Sagens Behandling ved Landretten givne Regler.

§ 358.

Naar og forsaaribt den afsagte Dom ved Paaanken eller Kontrapaaanken søges forandret i Realiteten, finder en fuldstændig ny Bevisførelse og Sagsudvikling Sted for Landretten.

Den for Underretten stedfundne Procedure og Bevisførelse er ikke bindende; dog kunne nye Paastande ikke fremsættes for Landretten, medmindre dette paa Grund af særlige Omstændigheder tillades (§ 168), og de for Underretten afgivne protokollerede Erklæringer med Hensyn til Sagens faktiske Sammenhæng ere bindende for Parterne.

Ved Paaank af Udeblivelsesdomme kunne Omstændigheder, som Parten paa Grund af Udeblivelsen er affaaen fra at gjøre gjældende, ej heller fremsættes for den overordnede Ret indtagen hvor der i Henhold til Grundføringerne i § 327 Nr. 5 vilde være at indbringe ny Foretagelse af Sagen, hvis denne var bleven behandlet ved Landret.

§ 359.

Bevisførelsen foregaar efter de almindelige Regler i andet Afsnit. Vidner og Synsmænd føres derfor i Reglen paa ny for Landretten. Dog kunne protokollerede Vidneudsagn for Underretten benyttes ved Landretten, dersom Landretten ifølge Sagens Befaffenhed og øvrige Omstændigheder efter den ene Partis Begjæring finder Høje til at bestemme, at de skulle gjælde, uden at Vidnerne paa ny føres for Landretten.

Hvor efter de almindelige Regler (§ 203) Vidners Afhørelse skulde eller kunde finde Sted ved Underretten, kan Landretten bestemme, at de ved Underretten allerede afgivne protokollerede Vidneudsagn skulle benyttes, uden at ny Afhørelse behøves.

§ 360.

Besværing til Landsretten over Underrettens Handlinger finder Sted i de samme Tilfælde, i hvilke der over Landrettens Handlinger kan ioverfattes Besværing til Højesteret.

Fremgangsmaaden er med de af Forholdets Natur flydende Lempelser den samme, som benyttes ved Besværing over Landrettens Handlinger.

Besværing kan finde Sted uden Hensyn til Gjenstandens Værdi.

Landrettens Afgjørelse i Anledning af Besværingen er ikke Gjenstand for yderligere Besværing til Højesteret.

§ 361.

Det i tredje Afsnit's andet Kapitel omhandlede Retsmiddel, ny Foretagelse af Sagen ved den samme Ret, kan ikke anvendes imod Underretternes Domme og Behandlinger.

Tredte Afsnit.

Om Fremgangsmaaden ved Intervention og ved Tilståvning af Trediemand under den imellem Parterne begyndte Retssag.

§ 362.

Interventionsogsmaal anlægges og fremmes efter de om et selvstændigt Sogsmaal gjældende Regler, forsaavidt ikke Bestemmelserne i de følgende Paragrafer medføre Afvigelse herfra.

§ 363.

Interventen indtræder i Sagen derved, at han tilføjer hver af de oprindelige Parter et Skrift, hvori han fremstiller Grundene til sit Sogsmaal og den Paastand, han vil nedlægge.

Dette Skrift tilligemed Gjenparter af de Dokumenter, som agtes benyttede, maa meddeles de oprindelige Parter jenseft 5 Dage forinden det af de til Hovedsagens Behandling bestemte Retsmøder, i hvilke Intervenenten vil optræde.